

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประวัติคณุกลองยาว

- ชื่อ – นามสกุล** นายล้วน จิวสุข
- ตำแหน่ง** ครูฝึกกลองยาวและหัวหน้าคณะกลองยาวนายล้วน จิวสุข
- วันเดือนปีเกิด** ปีฉลู พ.ศ.2480
- ปัจจุบันอายุ** 71 ปี
- ชื่อบิดามารดา** นายหล้า จิวสุข นางท้อ จิวสุข
- สถานที่เกิด** บ้านเนินตะควน หมู่ที่ 7 ตำบลสระทะเล อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
- ที่อยู่ปัจจุบัน** บ้านเลขที่ 19 บ้านเนินตะควน หมู่ที่ 7 ตำบลสระทะเล อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
- การศึกษา** จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- อาชีพ** ทำนา อดีตผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 7 ตำบลสระทะเล อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
- ครอบครัว** สมรสกับนางสาย จิวสุข มีบุตร 6 คน ดังนี้
1. นายสำรวย จิวสุข	4. นางจำรุญ แสนแก้ว
2. นายสำเริง จิวสุข	5. นายสุวรรณ จิวสุข
3. นางประเสริฐ จิวสุข	6. นางมาลัย จิวสุข
- ชื่อคณะกลองยาว** คณะนายล้วน จิวสุข
- ที่ตั้งของคณะ** บ้านเลขที่ 19 บ้านเนินตะควน หมู่ที่ 7 ตำบลสระทะเล อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

ประสบการณ์

นายล้วน จิวสุข เป็นครูผู้ฝึกสอนคณะกลองยาวและเป็นหัวหน้าคณะกลองยาวนายล้วน จิวสุข ในอดีตนายล้วนได้ฝึกกลองยาวตั้งแต่อายุ 10 ปี โดยฝึกกลองยาวจากปู่ของตนคือนายพริ้ง จิวสุข หัวหน้ากลองยาวคณะนายพริ้งสระทะเล ซึ่งเป็นคณะกลองยาวดั้งเดิมของชาวบ้านตำบลสระทะเล อำเภอพยุหะคีรี ซึ่งต่อมาบิดาของนายพริ้งคือนายหล้า จิวสุข ได้รับสืบทอดคณะกลองยาวต่อจากนายพริ้งโดยใช้ชื่อคณะกลองยาวว่า "คณะนายหล้า จิวสุข" แต่คนทั่วไปมักเรียกกลองยาวคณะนี้ว่า "คณะนายหล้าสระทะเล" ต่อมาเมื่อนายนายหล้าถึงแก่กรรม นายล้วนจึงได้สืบทอดคณะกลองยาวต่อมาตามลำดับ การแสดงกลองยาวในช่วงประมาณก่อน พ.ศ.2500 จะใช้ผู้แสดงเป็นชายล้วนเล่นเฉพาะกลองยืนบรรเลงแนะนำขบวนงานมงคลต่าง ๆ ต่อมา นายล้วนจึงได้ปรับปรุงการแสดงโดยเพิ่มผู้เล่นกลองรำเป็นแถวตอนลึก 2 แถว ๆ ละ 8-10 คน ให้รำและตีกลองข้างหน้าผู้เล่นกลองยืนในการแนะนำขบวนต่าง ๆ และต่อมาได้พัฒนาการแสดงกลองยาวอย่างต่อเนื่องโดยเพิ่มการเต้นกลองเข้าไปในการแสดงด้วย นอกจากนี้ยังได้มีการปรับปรุงการแสดงโดยการให้ผู้แสดงกลองรำเป็นคู่ชายหญิง และต่อมาได้ปรับปรุงการแสดงกลองรำโดยใช้กลองรำเป็นผู้หญิงล้วน นายล้วนได้ปรับปรุงการแสดงกลองยาวคณะของตนจนมีชื่อเสียงได้รับการยอมรับจากชุมชนว่าตีจังหวะกลองได้เร้าใจสนุกสนาน กลองรำมีลีลาท่าทางการรำและการเต้นกลองสวยงาม มีการรำต่อกองที่สวยงามและตื่นตาตื่นใจผู้ชมการแสดง ได้รับรางวัลจากการประกวดการแสดงกลองยาวจากวัดและหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ได้รับรางวัลชนะเลิศ การประกวดกลองยาวงานทอดกฐินวัดหนองโพ อำเภอตากาลี จังหวัดนครสวรรค์ รางวัลชนะเลิศ การประกวดกลองยาวงานสงกรานต์ตำบลลำน้ำรายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี เป็นต้น นอกจากนี้นายล้วนยังได้เป็นวิทยากรให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกลองยาวพื้นบ้านแก่นักเรียน นักศึกษา นักวิจัย และหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนใจ

ชื่อ – นามสกุล	นายสุทนต์ พวงสมบัติ
ตำแหน่ง	ครูฝึกกลองยาวคณะบุญมาศิลป์
วันเดือนปีเกิด	ปีวอก ตรงกับ พ.ศ.2487
ปัจจุบันอายุ	63 ปี
ชื่อบิดามารดา	นายบุญมา พวงสมบัติ นางละออ พวงสมบัติ
สถานที่เกิด	บ้านดงกะเปา หมู่ที่ 2 ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
ที่อยู่ปัจจุบัน	101/28 หมู่ที่ 2 ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
การศึกษา	จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
อาชีพ	ทำนา พนักงานขับรถรับส่งนักเรียน โรงเรียนพยุหะวิทยา อำเภอพยุหะคีรี
ครอบครัว	สมรสกับภรรยาคนแรกคือ นางชลอ พวงสมบัติ ต่อมาได้หย่าจากกัน มีบุตรรวม 2 คน ดังนี้ 1. นายจักรี พวงสมบัติ 2. นายอุเทน พวงสมบัติ สมรสกับภรรยาคนที่สองคือ นางพูน พวงสมบัติ ยังไม่มีบุตร
ชื่อคณะกลองยาว คณะบุญมาศิลป์	
ที่ตั้งของคณะ	81/3 หมู่ที่ 2 ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

ประสบการณ์

นายสุทนต์ พวงสมบัติ เป็นบุตรของนายบุญมา พวงสมบัติ หัวหน้ากลองยาวคณะบุญมาศิลป์ ซึ่งเป็นคณะกลองยาวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดนครสวรรค์ เดิมแล้วนายสุทนต์ มีความสนใจเกี่ยวกับวงปี่พาทย์ โดยได้เริ่มฝึกหัดระนาดเอกกับนายดวง พวงสมบัติ เจ้าของวงปี่พาทย์ และตรวจคณะดวงใหญ่พยุหะคีรี ซึ่งเป็นลุงของนายสุทนต์ โดยได้ฝึกหัดระนาดเอกตั้งแต่อายุ 10 ปี จนถึง พ.ศ.2503 เมื่ออายุได้ 16 ปี นายดวงผู้เป็นลุงจึงได้ส่งตัวไปฝึกหัดระนาดเอกกับครูสวัสดิ์ (ไม่ทราบนามสกุล) ครูปี่พาทย์ซึ่งเป็นศิษย์ของหลวงประดิษฐไพเราะ ที่บ้านตานิม ตำบลตานิม อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จนอายุได้ 18 ปี จึงได้กลับจังหวัดนครสวรรค์มาช่วยเล่นระนาดและเครื่องดนตรีไทยชนิดต่าง ๆ ของคณะดวงใหญ่พยุหะคีรี และคณะบุญมาศิลป์ ได้รับค่าตัวครั้งแรก 30 บาท ต่อมาจึงได้ฝึกหัดการตีกลองยาวจากบิดาคือ นายบุญมา พวงสมบัติ และญาติในตระกูลพวงสมบัติ ได้แก่ นายดวง พวงสมบัติ นายดิน พวงสมบัติ นายสนั่น พวงสมบัติ และนายอินทร์ พวงสมบัติ จนเมื่ออายุได้ 20 ปี จึงฝึกหัดเล่นกลองรำในคณะบุญมาศิลป์ นายสุทนต์ เป็นผู้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ สามารถประดิษฐ์ทำรำใหม่ ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง เช่น สามารถพัฒนาทำรำจากการได้เห็นการแสดงกลองยาวคณะอื่นและจากการแสดงการเชิดมังกร โดยจะฝึกตนเองก่อน เมื่อฝึกได้แล้วจึงร่วมกับคณะครูกลองยี่นและครูกลองรำในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้ร่วมคณะ ซึ่งการฝึกหัดการรำกลองยาวนอกจากจะต้องจำจังหวะกลองยาว จำทำรำแม่บทและทำรำประยุกต์ต่าง ๆ แล้ว ยังต้องฝึกการแสดงการต่อกลอง ปีนกลองและทำรำต่อกลอง ซึ่งการฝึกต้องใช้ความพยายาม เป็นอย่างมาก บางครั้งกว่าจะฝึกได้สำเร็จแต่ละท่าหนึ่ง ๆ อาจทำกลองแตกชำรุดเสียหายหลายใบ การฝึกซ้อมการแสดงกลองยาวจะใช้เวลาฝึกประมาณ 7 วันก็คล่องตัวมากพอที่จะออกแสดงได้ เนื่องจากผู้เล่นกลองยี่นเป็นนักดนตรีที่เล่นในวงปี่พาทย์ และผู้เล่นกลองรำส่วนใหญ่เป็นนักดนตรีและนางรำนาฏศิลป์ในคณะบุญมานาฏศิลป์ ซึ่งเป็นคณะวงดนตรีไทยและนาฏศิลป์ของนายบุญมาและภรรยา ต่อมาเมื่อนายสุทนต์อายุได้ 25 ปี จึงได้เป็นครูฝึกกลองยี่นและกลองรำของคณะบุญมาศิลป์ ในการแสดงแต่ละครั้ง นายสุทนต์เป็นผู้ที่มีปฏิภาณและไหวพริบดี และมีพรสวรรค์ด้านการแสดงมากเป็นพิเศษ เมื่อเห็นคณะที่ประชันด้วยจะเกิดความคิดพลิกแพลงทำรำขึ้นมาทันที โดยจะรำนำขบวนเพื่อให้สัญญาณทำรำและรำนำ ผู้เล่นกลองรำในขบวนโดยมิให้ทำรำซ้ำกับคณะอื่น ผู้ที่ร่วมเล่นกลองรำจะต้องฟังสัญญาณให้ดีและพร้อมที่จะรำตามนายสุทนต์ นายสุทนต์ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่รำสวย รำเก่ง ตีกลองยาวได้สนุกสนาน และเป็นผู้มีอัธยาศัยดี การแสดงของคณะบุญมาศิลป์จึงเป็นที่นิยมและชื่นชอบของชุมชน มีผู้นิยมว่าจ้างให้ไปแสดงในโอกาสต่าง ๆ ได้รับรางวัลจากการประกวดมากมายอาทิเช่น ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดกลองยาวงานทอดกฐิน

วัดสว่างอารมณ์ อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น รางวัลชนะเลิศการประกวดกลองยาวงานทหารผ่านศึกรำลึก 2512 ค่ายจิระประวัติ จังหวัดนครสวรรค์ และรางวัลรองชนะเลิศจากการประกวดกลองยาวพื้นบ้านจากสหประชาชาติ สาขาพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ เป็นต้น ปัจจุบันถึงแม้ว่ากลองยาวคณะบุญมาศิลป์จะยุติการแสดงแล้วเนื่องจากนายบุญมา พวงสมบัติ หัวหน้าคณะได้ถึงแก่กรรมใน พ.ศ.2532 และสมาชิกของคณะได้เลิกเล่นเนื่องจากอายุมาก เปลี่ยนอาชีพหรือย้ายถิ่นที่อยู่ แต่นายสุทนต์ยังได้รับเกียรติจากสังคมโดยได้รับเชิญเป็นวิทยากรท้องถิ่นในการถ่ายทอดความรู้ศิลปะการตีกลองยาวพื้นบ้านให้กับสถานศึกษาต่าง ๆ เช่น โรงเรียนพยุหะวิทยา (โรงเรียนวัดเขาแก้ว) ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี โรงเรียนวัดคลองบางเตือ ตำบลน้ำทรง อำเภอพยุหะคีรี และภาควิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เป็นต้น

ชื่อ - นามสกุล	นางประพิช แสงเถื่อน (ยาระเขตต์)
ตำแหน่ง	ครูฝึกกลองยาวและหัวหน้าคณะกลองยาวประพิช รุ่งเรืองศิลป์
วันเดือนปีเกิด	ปีมะโรง (วันที่ 4 เมษายน พ.ศ.2495)
ปัจจุบันอายุ	55 ปี
ชื่อบิดามารดา	นายเคน ยาระเขตต์ นางชิต ยาระเขตต์
สถานที่เกิด	บ้านหนองใหญ่ หมู่ที่ 8 ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
ที่อยู่ปัจจุบัน	81/3 หมู่ที่ 2 ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
การศึกษา	จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
อาชีพ	แสดงกลองยาว และรับจ้างทั่วไป
ครอบครัว	สมรสกับนายเจน แสงเถื่อน มีบุตรรวม 3 คน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. นางสาวพร แสงเถื่อน 2. นายเพลิน แสงเถื่อน 3. นางสาวประไพ แสงเถื่อน
ชื่อคณะกลองยาว	คณะประพิช รุ่งเรืองศิลป์
ที่ตั้งของคณะ	81/3 หมู่ที่ 2 ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

ประสบการณ์

นางประพิช แสงเดือน เป็นหัวหน้าคณะกลองยาวประพิช รุ่งเรืองศิลป์ เดิมก่อนการเป็นหัวหน้าคณะกลองยาว นางประพิชเป็นครูฝึกกลองยาวและเป็นผู้เล่นกลองยาวคณะ บ.รุ่งเรืองศิลป์ รวมเป็นเวลา 32 ปี นางประพิชได้เริ่มฝึกหัดการรำและการตีกลองยาวเมื่ออายุได้ 12 ปี โดยไปสมัครเป็นผู้เล่นกลองรำคณะศิษย์หลวงพ่อกัน(วัดเขาแก้ว) ครูฝึกคนแรกคือนางทิม (ไม่ทราบนามสกุล) ต่อมานายบุญ เอี่ยมเวช เจ้าของคณะกลองยาว บ.รุ่งเรืองศิลป์ ซึ่งเป็นลุงของนางประพิช ได้ขอให้นางประพิชย้ายมาเป็นผู้เล่นกลองรำในคณะ บ.รุ่งเรืองศิลป์ เนื่องจากคณะขาดผู้เล่นกลองรำ นางประพิชจึงได้ย้ายมาเป็นผู้เล่นกลองรำและกลองยาวของคณะกลองยาว บ.รุ่งเรืองศิลป์ ตั้งแต่ พ.ศ.2507 เป็นต้นมา นางประพิชได้รับการกล่าวขวัญว่าเป็นผู้มีความสามารถในการจำทำรำและจังหวะกลองยาวได้แม่นยำ มีฝีมือการรำคล่องแคล่ว สวยงาม รำด้วยความมั่นใจ งานแสดงครั้งแรกคืองานแห่เจ้าที่อำเภอตาคลี ได้รับค่าตัวครั้งแรก 50 บาท ปัจจุบันได้รับค่าตัวประมาณ 200-400 บาท เมื่อไปแสดงครั้งแรกปรากฏว่านางประพิชได้รับความสนใจจากผู้ดูการแสดงเป็นอันมาก เนื่องจากรำได้สวยและเด่นกว่าผู้รำอื่น ๆ จึงมักถูกขอถ่ายภาพและมักได้รับรางวัลจากการแสดงเป็นประจำ นอกจากนี้นางประพิชยังสามารถคิดทำรำของตนเองจากการรำถวายมือของลิเก ทำรำประจำตัวที่เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมคือ ทำรำเสยหน้า และทำรำโค้งอ่อนตัวไปด้านหลังเพื่อคาบธนบัตรที่วางบนพื้น (ทำอ่อนตัวคาบแบงก์) ซึ่งหาใครทำเลียนแบบได้ยาก ต่อมาเมื่อนางประพิชได้สมรสกับนายเจน แสงเดือน ซึ่งเป็นผู้เล่นกลองยาวในคณะ บ.รุ่งเรืองศิลป์ นางประพิชและนายเจนจึงได้เป็นกำลังสำคัญในการฝึกหัดผู้แสดงกลองรำและกลองยี่นของคณะกลองยาว บ.รุ่งเรืองศิลป์ เมื่อคณะกลองยาว บ.รุ่งเรืองศิลป์ได้ยุติการแสดงเนื่องจากนายบุญ เอี่ยมเวช ได้ถึงแก่กรรมใน พ.ศ.2539 และนางซำ เอี่ยมเวช ผู้เป็นภรรยาของนายบุญได้ยุบเลิกคณะกลองยาว บ.รุ่งเรืองศิลป์ นางประพิชและสามีจึงได้รวบรวมลูกหลานและญาติสนิทมาฝึกหัดกลองยาว และต่อมาจึงได้จัดตั้งคณะกลองยาวของตนขึ้นมาโดยใช้ชื่อว่า "คณะประพิช รุ่งเรืองศิลป์" เมื่อปี พ.ศ.2540 ได้รับความนิยมนิยมจากสังคมโดยทั่วไป การแสดงของคณะประพิช รุ่งเรืองศิลป์ จะมีการขับเสภาไหว้ครูก่อนการแสดง ซึ่งได้บทไหว้ครูมาจากนางสะอาด เอี่ยมเวช ผู้เป็นน้ำสาวและเป็นผู้แสดงเพลงช้อย บางครั้งจะมีเจ้าภาพมาว่าจ้างให้นางประพิชไปแสดงคนเดียวกับกลองยาวคณะอื่น ซึ่งเป็นความนิยมเฉพาะตนอย่างหนึ่งของนางประพิช นอกจากนี้นางประพิชยังได้รับเชิญจากหน่วยงานของรัฐและเอกชนไปประกวดหรือแสดงในงานสำคัญทั้งระดับจังหวัดและระดับประเทศ ตลอดจนได้รับเชิญจากสถานศึกษาให้ถ่ายทอดการรำกลองยาวให้แก่นักเรียน โดยจัดเป็นหลักสูตรของท้องถิ่น อันเป็นความภาคภูมิใจของ

นางประพิศมาจนทุกวันนี้ นับได้ว่ากลองยาวคณะประพิศ รุ่งเรืองศิลป์ เป็นกลองยาวอาชีพของ จังหวัดนครสวรรค์อีกคณะหนึ่งที่ประสบความสำเร็จด้านการแสดง

โรงเรียนที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านการแสดงกลองยาว

1. โรงเรียนพยุหะวิทยา ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
2. โรงเรียนพยุหะพิทยาคม ตำบลพยุหะ อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
3. โรงเรียนนิคมเขาบ่อแก้ว ตำบลนิคมเขาบ่อแก้ว อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
4. โรงเรียนแหลมยาว ตำบลน้ำทรง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
5. โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์
6. โรงเรียนโพธิสารศึกษา ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ (ร่วมกับนายบุญ เขียมเวช เจ้าของคณะกลองยาว บ.รุ่งเรืองศิลป์)

- ชื่อ – นามสกุล นายสำรวย ชมนา
- ตำแหน่ง ครูฝึกกลองยาวคณะเขาทอง
- วันเดือนปีเกิด 3 กรกฎาคม พ.ศ.2498
- ปัจจุบันอายุ 52 ปี
- ชื่อบิดามารดา นายผ่อง ชมนา นางยอง ชมนา
- สถานที่เกิด บ้านใหม่ หมู่ที่ 4 ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
- ที่อยู่ปัจจุบัน 119/2 หมู่ที่ 4 ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
- การศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์)
- อาชีพ รับราชการครู โรงเรียนเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
- ครอบครัว สมรสกับนางมานิส้า ชมนา ครูโรงเรียนเขาทอง มีบุตร 2 คน ดังนี้
1. นายธีศิษฐ์ ชมนา
 2. เด็กหญิงณัฏฐ์นรี ชมนา
- ชื่อคณะกลองยาว คณะเขาทอง
- ที่ตั้งของคณะ โรงเรียนเขาทอง หมู่ที่ 5 ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์
60130

ประสบการณ์

นายสำรวย ชมนา เกิดที่ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี ซึ่งสถานที่ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นแหล่งที่มีศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่หลากหลายในจังหวัดนครสวรรค์ ทำให้ในวัยเด็ก นายสำรวยได้เห็นชาวบ้านในตำบลเขาทองเล่นการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เป็นประจำ เช่น การเล่นเพลงเกี่ยวข้าว เพลงเดินกำรำเคียว เพลงพิชฐาน เพลงพวงมาลัย เพลงข้าเจ้าโลม เพลงเข้าผี เชิญผี รำโทน (รำวงประกอบบท) และกลองยาว เป็นต้น นายสำรวยได้ซึมซาบศิลปะพื้นบ้านและเกิดความชื่นชอบศิลปะพื้นบ้านมาตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะการละเล่นกลองยาวพื้นบ้านซึ่งในสมัยนั้นที่ตำบลเขาทองมีคณะกลองยาวอยู่หลายคณะ เช่น คณะเนิน สำราญศิลป์ คณะบ้านสระบัว และคณะนายสีบ้านเขาทอง เป็นต้น จึงได้จดจำจังหวะการตีกลองยาวของคณะต่าง ๆ และนำมาฝึกหัดตีกลองยาวด้วยตนเอง ต่อมาเมื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ที่วิทยาลัยครูนครสวรรค์ จึงได้ร่วมแสดงกลองยาวกับเพื่อนนักศึกษาในโอกาสต่าง ๆ เป็นประจำ ได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การแสดงกลองยาวกับเพื่อนนักศึกษาและอาจารย์ดนตรีจนกระทั่งจบการศึกษา ประสบการณ์การสอนการตีกลองยาวของนายสำรวยเริ่มใน พ.ศ.2516 ขณะที่นายสำรวยยังเป็นนักศึกษาฝึกสอนที่โรงเรียนเขาทองซึ่งเป็นโรงเรียนที่นายสำรวยเคยได้ศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยนายสำรวยได้ร่วมกับคณะครูและนักเรียนโรงเรียนเขาทองฝึกซ้อมการเล่นกลองยาว โดยงานแรกที่เล่นคืองานแห่เทียนพรรษาซึ่งคณะครูและนักเรียนโรงเรียนเขาทองได้แห่ไปถวายวัดเขาทอง ต่อมาเมื่อนายสำรวยจบการศึกษาและสอบเข้ารับราชการได้เป็นครูประจำตำบลใน พ.ศ.2519 จึงได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมความรู้ด้านการสอนดนตรีไทยจากโครงการอบรมครูประจำการ ซึ่งจัดโดยวิทยาลัยครูนครสวรรค์ จึงทำให้มีความรู้ด้านดนตรีไทยมากขึ้นและได้รับมอบหมายจากโรงเรียนต้นสังกัดให้สอนวิชาดนตรีในระดับประถมศึกษา (ส.ล.น.ดนตรี) สามารถฝึกนักเรียนให้เล่นดนตรีไทยประเภทต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ต่อมาเมื่อย้ายที่ทำงานมาเป็นครูที่โรงเรียนเขาทองใน พ.ศ.2536 จึงได้เข้าร่วมกับคณะครูโรงเรียนเขาทอง ในการฝึกหัดนักเรียนให้เล่นกลองยาวโดยร่วมเป็นคณะผู้ฝึกสอนกลองยี่นและสอนขับร้องประกอบการแสดงกลองยาว โดยมีนายประเทือง เหมือนเตย เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเขาทองและเป็นผู้แต่งเนื้อร้องประกอบการแสดงกลองยาว ต่อมาเมื่อนายแถม รังผึ้ง ครูสอนวิชาดนตรีโรงเรียนเขาทองซึ่งเป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนกลองยี่นได้เกษียณราชการ นายสำรวยจึงได้รับหน้าที่เป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอนกลองยี่นและสอนขับร้องประกอบการแสดงกลองยาวมาจนปัจจุบัน กลองยาวคณะเขาทองสามารถสร้างชื่อเสียงและได้รับความนิยมนอกจากนี้ไป ได้รับรางวัลจากการประกวดมากมายและได้รับการเชิญให้แสดงในงานต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดดนตรีไทย (กลองยาว) ระดับ

จังหวัด รางวัลชนะเลิศการประกวดการแสดงพื้นบ้าน ทั้งระดับจังหวัด ระดับเขตการศึกษา และระดับประเทศ ได้รับเชิญให้ไปแสดงกลองยาวหน้าที่ประทับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมารฯ และได้รับเชิญให้ไปแสดงกลองยาวหน้าที่ประทับสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เป็นต้น นอกจากนี้นายสำรวจยังได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านดนตรีพื้นบ้านแก่หน่วยงานและคณะบุคคลต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ นับได้ว่านายสำรวจ ชมนา เป็นทั้งครูดนตรี นักการศึกษา นักวิชาการดนตรี และศิลปินพื้นบ้าน ซึ่งถือได้ว่าเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมและประเทศ

รางวัลเกียรติยศ

1. ครูผู้ฝึกสอนดนตรีไทยประเภทเครื่องสายผสมดีเด่น พ.ศ.2536
2. กิจกรรมสร้างเสริมเอกลักษณ์ไทยดีเด่น พ.ศ.2539
3. ครูสอนวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัยดีเด่น พ.ศ.2541
4. ครูสอนดนตรีไทยประเภทวงอังกะลุงดีเด่น พ.ศ.2541
5. ครูสอนวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัยดีเด่น พ.ศ.2542

(ดนตรีไทยประเภทเครื่องสายผสมระนาด)

6. ได้รับการคัดเลือกเป็นบุคคลต้นแบบการปฏิรูปการเรียนรู้ (สาขาดนตรีไทย)

พ.ศ.2544

7. ได้รับการคัดเลือกเป็นบุคคลดีเด่นทางศิลปวัฒนธรรมสาขาการแสดงพื้นบ้าน

จังหวัดนครสวรรค์ ได้รับโล่รางวัล"คนดีศรีนครสวรรค์" พ.ศ.2549